

עֵיר וְקָדִישׁ מִן שָׁמַיָּא נְחִית

זֵא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ

סֵפֶר הַזֹּהָר וְהַרְסִינִי

דְּרִשָּׁה מִכ"ק אֲדָמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּזוֹהַר דָּא יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

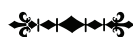
וְהַמְשָׁכִילִים יִתְהַוּ כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ

חוברת מספר 13

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

תוכן הענינים

- א התעוררות לקבלת התורה בלמוד הזהר הקדוש וחכמת הקבלה
- א ההכנה לקבלת התורה בערב לשבועות
- ב מי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש, סימו שנסמיתו לא עמדה בהר סיני בקבלת התורה
- ב מביא את דברי הרשב"י המאיר לדעת מי אלו שנסמיתם עמדה על הר סיני בקבלת התורה ..
- אין מקום פנימי בכל המקומות בגן עדו כמו המקום הגנוז לאלו שיודעים את הסוד ויודעים להדבק בשם יתברך... ואלו שעמלים להבין את תורת הסוד... הם אלו שהשם יתברך משתבח בהם בכל יום, הם אלו שעולים בין העליונים הקדושים והם נכנסים בכל השערים של גן עדו העליון ואין מי שימחה בידם, כמה גדול חלקיהם וזכותם בעולם הזה ובעולם הבא
- ג מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בו להקדוש ברוד הוא אותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלו נדחת מחוץ להיכל ולא עולה למעלה אלא נמצאת מתחת להיכל בבושה וכאשר השקפים עולים הם בועטים בה בכנפיהם ושוברים אותה... וכך נדונת בכל יום וכל זה גם כשיש לה מעשים טובים
- ה לא די בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלו, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקום זאת המצוה
- ה על מה הגלות מתארכת? ולמה רבנים חשובים כל מגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוויה גדולה והספד ארוך ומפורסם?
- ו מי שלא לומד זוהר הוא איש העולם הזה וחוזר בגלגול
- ז מי שלא למד סודות התורה טוב לו שלא נברא
- ז בא משה רבינו עליו השלום לצוות לישראל ולהזהיר לדורות הבאים, שלא ימנעו מלדעת סודות התורה בכל דור ודור עד סוף הדורות
- ז שיא בכל יום ויום – מצוה עם הפולל גימטריה "הקבלה"
- ח אל תשמעו לדברי יצר הרע
- ח להזהיר לישראל – לא נפלאות היא ממך
- ח הבא לטהר מסייעין אותו
- ט דהכל תלוי בדך שתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה
- ט הלומד זוהר הקדוש בדבקות גם שאינו מבין הרשב"י בעצמו ולמדו ויעשה לחכם גדול בתורה. ט עכשיו מובן למה הצדיקים האמתיים לא נכנסו לבית שאן זוהר הקדוש, וכל מי שלא לומד זוהר הקדוש לא הגיע למדרגת אדם, וחי רק בזכות אלו שלומדים זוהר, ועליו נאמר 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה'
- י 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' בגימטריא 'רבי שמעון בן יוחאי'
- י לומדי זוהר הקדוש יהיו הראשונים לקבל פני משיח

ספר הזוהר והר סיני

חלקים נבחרים מדרשת שלשת ימי הנבילה ערב שבועות תש"ע
מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בביהמ"ד עמרת ישעיה האלמין – בית שמש

התעוררות לקבלת התורה בלמוד הזוהר הקדוש וחקמת הקבלה
ברוכים הבאים בשם ה'.

ברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזכי הרבים שארגנו
את הקבוץ הגדול הזה, וברשות כל הקהל הקדוש הזה.

אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה,
יביא בעזרת השם במהרה את הקבוץ גלילות בביאת משיח צדקינו
בב"א.

סמיכות הפרשה לחג השבועות: פרשת במדבר תמיד תחול לפני חג
השבועות, וכן מובא בשו"ע (סי' תכ"ח, ס"ד): "ולעולם קורין פרשת
במדבר סיני קודם עצרת".

ומבאר המגן אברהם את הטעם לכך (שם סק"ד): "כי בעצרת ראש השנה
לאילנות ולכן קורים סדרה אחד אחר התוכחות, כדי שתכלה
השנה וקללותיה, ותחל שנה וברכותיה, עכ"ל.

ההכנה לקבלת התורה בערב לשבועות

השפת אמת מסביר כי דרושה הכנה לקבלת התורה, הכנה זו היא טהרת
הלב, וה' עוזר לנו להגיע לכך. קבלת התורה מתרחשת בכל שנה
מחדש, לכל אדם.

אחד מתכניו של חג השבועות הוא מתן התורה. כידוע, בכדי לתת מתנה
יש צורך במישהו שיקבל אותה.

"פנים בפנים דבר ה' עמכם" (דברים ה', ד): 'פנים הפנים לפני כן לב האדם
לאדם' – יש לה שחרב רוצה ללמד ותלמיד אינו רוצה ללמוד, (ויש

לך) תלמיד רוצה ללמוד והרב אינו רוצה ללמד. ברם הקא (כאן) - הרב רצה ללמד, ותלמיד רוצה ללמוד" (פסיקתא רבתי כא).

בואו ונראה מה היה בקבלת התורה, ואיך אנחנו צריכים להכין עצמנו לקבלת התורה, ובמה?

מי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש, סימן שנשמתו לא עמדה בחר סיני בקבלת התורה

הרב המקפל האלקי הגאון הצדיק רבי יהודה פתיה (יאודה משה ישועה פתיה) זכר צדיק לברכה, אשר הרשב"י זי"ע התגלה [לרבי אברהם עדס זי"ע] וזרז ובקש שידפוס את ספרו זין הרקח שעל האדרות הקדושות.

מביא את דברי הרשב"י המאיר לדעת מי אלו שנשמתם עמדה על הר סיני בקבלת התורה

ומי אלו שפרחו ולא רצו לשמוע דברי אלקים חיים בקבלת התורה. ובזהר בהעלתך (דף קנב). קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהו קיימי בטורא דסיני.

זוה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עיקר כל התורה ממש, כלומר שידעים שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והכוונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה], עד כאן לשונו. [ונכתב בצדו: אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא [ולעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחיית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה] (הביאור מהפירוש מתוק מדבש).

וממשיך ואומר הגה"צ הרב פתיה זי"ע: ונראה לי בבאור פונתו, כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתיצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק

אפילו אם ימותו ממך, ועליהם הוא מה שכתוב בזוהר הנזכר "אינון דקימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, כן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

אין מקום פנימי בכל המקומות כגון עדן כמו המקום הגנוז לאלו שיודעים את הפוד ויודעים להדבק בשם יתברך... ואלו שעמלים להבין את תורת הפוד... הם אלו שהשם יתברך משתבח בהם בכל יום, הם אלו שעולים בין העליונים הקדושים והם נכנסים בכל השערים של גן עדן העליון ואין מי שימחה בידם, כמה גדול חלקיהם וזכותם בעולם הזה ובעולם הבא גם בזוהר חיי שרה (דף קל:): כגוונא דא כד נפקין נשמתין מגופא מהאי עלמא, בעאן לסלקא, וכמה תרעין חבילי טהירין קיימי, (1) אי אינון מסטרייהו כלהו אחדין בהו באינון נפשאן ומסרי לון בידא דדומה לאעלא לון בגיהנם.

[באור: כמו כן כשיוצאות הנשמות מהגוף מהעולם הזה כלומר בשעת הפטירה, רוצות לעלות למקום מנוחתן כגון עדן, וכמה שערים ושומרי הפתח ומחנות מוזקים נמצאים, והם עומדים כנגד הנשמה ואינם מניחים אותה לעלות, אם אותם הנפשות מצדים - כלם אוחזים בהם באותן הנפשות, ומוסרים אותם ביד דומה להכניסם לגיהנם].

ולביתר סלקן ואחדן בהו ואינון נטלי להון ומכריזי בהו אלין אינון דעברו על פקודי דמאריהון, וכן שטיין בכל עלמא. ולביתר מהדרי להו לגיהנם, וכן עד תריסר ירחי. לביתר תריסר ירחי משתככי בהווא אתר דאתחזי לון.

[באור: ואחר כך עלות מהגיהנם ושוב אוחזים בהם, זאת אומרת שיש רשעים שבין עונש לענש מעלים אותם מהגיהנם, והם נוטלים אותם, ומכריזים בהם: להודיעם על איזו עברה רוצים להעניש אותם עכשו, ומכריזים עליהם אלו הם שעברו על מצוות רבונם. וכן משוטטות בכל העולם ומכריזים עליהם בכל העולם כדי לביישם. ואחר כך מחזירים אותם לגיהנם, וכן עושים עמהם עד שנים עשר חדשים, זאת אומרת שמוציאים אותם מהגיהנם ומכריזים עליהם ואחר כך שוב מחזירים אותם לגיהנם וכן חוזר חלילה. ואחר שנים עשר חדשים הם שוככים ונחים באותו מקום תראוי להם].

אינון נשמתין דזכו סלקי לעילא כמה דאתמר וזכאן בדוכתייהו.
 [באור: אכל אותם הנשמות שזכו, עולות מיד למעלה, כמו שנתבאר, והם
 זוכות לנוח במנוחה נכונה במקומם הראוי להם כגון עדן].
תא חזי, זכאין אינון צדיקיא דאתגנוזי להו כמה טבין להווא עלמא, ולית
 אתר פנימא בכול אינון פאינון דידיעי רזא דמאריהון וידיעי לאתדבקא
 בהו בכל יומא, על אלין פתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך,
 יעשה למחפה לו.

[באור: בא ראה, כמה זכאים הצדיקים ואשרי חלקם שנגנוזי להם כמה טובות
 לעולם הבא, ואין מקום פנימי יותר בכל אותם המקומות שבגן עדן כמו
 המקום הגנוז לאותם שיודעים את סוד רבונם ועל ידי זה יודעים לדבק בכל
 יום, בקדוש ברוך הוא וצריף שתהיה כל כוונתם ומעשיהם על דרך תפוד
 ואז הם זוכים להמשיך עליהם נשמה שמאצילות, ובכל יום ממשיכים
 בכוונתם הנזה אור הספירות לזה העולם על אלו כתוב (ישעיה סד) עין לא
 ראתה אלהים זולתך יעשה למחפה לו, פירוש תפסוק עין של שום נביא לא
 ראתה את השוכן הגדול שיעשה השם יתברך למחפה לו].

מאי למחפה לו, כמה דאת אמר (איוב לב) חפה את איוב בדברים. ואלין
 אינון דדחקין למלה דחכמתא, ודייקין לה, ומחפאן לה למנדע
 ברירא דמלה, ואשתמודעא למאריהון, אלין אינון דמאריהון משתבח
 בהון בכל יומא, אלין אינון דעאלין בין עלאין קדישין, ואלין עאלין כל
 תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין
 ובעלמא דאתי.

[באור: מה זה למחפה לו? כמו שנתאמר (איוב לב) חפה את איוב בדברים.
 פירוש תפסוק: שאליהוא המתין מלהשיב את איוב כמה ששומר בלבו עד
 שחקר ונתברר לו אמתות הדברים. [ובתגות מחרצ"א: נראה לי שדורש
 מילת "למחפה" מלשון חיה הטועם את האכל, כך הם מדייקים לדעת ולהבין
 טעמי התורה שיהיו מתוקים לחיה]. ואלו הם הדוחקים ומייננים עצמם
 להבין את דברי החכמה ומדייקים אותה בכל מלה ומחפאים ומצפים לדעת
 את ברור הדבר, וזה הביאור "למחפה לו" וכוונתם להפיר על ידי זה את
 בוראם. וכן הם נודעים לרבונם, והם אלו שרבונם משתבח בהם בכל יום.
 אלו הם שנקנסים בין מלאכים עליונים קדושים, ואלו נקנסים בכל השערים
 שלמעלה, ואין מי שימחה בידם, ויעבבם מלהיפגם ולעלות למעלה. אשרי
 חלקם בעולם הזה, שיודעים לרצות את בוראם בתפלתם וגם יודעים את
 גודל הפגם של החטא ונשמרים ממנו, ולכן נשארים טהורים, ואשריהם

בעולם הבא שיוזכו לשכר הגדול המבטח רק להם כמו שנאמר "עין לא ראתה" [הערת המערכת: הזוהר הזה נמצא בדפוסים ישנים, ובחוצות מתוך מדבש נמצא בעמוד נ"ד (חיי שרה קל:)] ובזוהר הקדוש היוצא על ידי היכלא דרשב"י (שע"י ושיבת נהר שלום י-ם) בסט הקטן של 70 כרכים נמצא בחלק ט' עמוד י"ג – י"ד).

מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בן להקדוש ברוך הוא אותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצילן נדחת מחוץ להיכל ולא עולה למעלה אלא נמצאת מתחת להיכל בבושה וכאשר השרפים עולים הם בועטים בה בכנפיהם ושורפים אותה... וכך נדונה בכל יום וכל זה גם כשיש לה מעשים טובים

גם מי שעוסק בחכמת האמת הוא נקרא בן להקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב בסוף פרשת בהר (דף קיא:): ברעיא מהימנא יעוין שם. וכן בענין הענש המעתד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצילן אשר בזה פקודי (דף רמז:): וזה לשונו: האי חיותא יופיא"ל שמיא, ואיחי קיימא בכל רזי דחכמתא (כי יופיא"ל בגימטריה קבל"ה) לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה וכו'. האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק בה הכי יחבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גדפייהו, אלין שרפים דתחותה דהאי חיותא, כדין פלהו בטשי בגדפייהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת. ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין דלית אגרא בההוא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון וכו', יעוין שם.

ולא די בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצילן, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקיים זאת המצוה

ולא די בענש זה אלא צריך לחזור ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצילן, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקיים זאת המצוה כי אין מספיק לו לבוא בסוד העבור, כמבאר בתחלת שער המצוות וזה לשונו: לעולם בענין עסק התורה שהיא אחד מרמ"ח מצוות עשה אם לא השלים אותה שהוא ענין עסקו בפרד"ס התורה שהוא ראשי תבות פשט רמז דרש סוד בכל אחת

מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שידו מגעת לטרח, ולעשות לו רב שילמדהו, ואם לא עשה פן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו.

ומה מאד נמלצו בזה דברי הנביא ירמיה (סימן כ"ב) באמרו "אל תבכו למת" וכו' שהוא מדבר עם הצבור המתקבצים להספיד על איזה צדיק הנפטר רחמנא ליצילן על שנחסר צדיק אחד מהדור שהיה מגן בזכותו עליהם, וקאמר להו הנביא אל תבכו וכו' לפי שרבים של צדיקים אינם זוכים לעסק בכל ד' חלקי הפרד"ס ואם פן מכריחים הם לחזור ולבוא בגלגול כדי להשלים למודם בד' חלקים כי אפילו הוא עסק בג' חלקי הפרד"ס לא יצא ידי חובתו ועליו נאמר "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר" להתחזירו בגלגול ואם פן הויה פסידא דהדרא. ואפשר שבו ביום שנפטר הוא חוזר ומתגלגל כנזכר בזה ריש פרשת אמר יעוין שם. ואם פן אין לכם פסידא כל כך, אמנם בכו בכו להלך, לאותו צדיק שכבר עסק בד' חלקי הפרדס, כי תבת להלך היא חסר ו' ואם תחשב תבת להלך ד' פעמים עם ד' הכוללים שהם כנגד ד' חלקי הפרדס הם בגימטריה פרד"ס. שזה הצדיק לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו כי על ארבעה לא אשיבנו. שזהו פסידא דלא הדרא באמת ונחסר לגמרי מן העולם הזה. (מהקדמת ספר "בית לחם יהודה" להרב המקבל האלקי הגאון הצדיק יאודה משה ישועה פתאי זצ"ל).

על מה הגלות מתארכת? ולמה רבנים חשובים כל מגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוייה גדולה והספד ארוך ומפורסם?

כתב בספר הברית שאלה גדולה מפני מה אריכות הגלות והרי יש כל כך הרבה לומדים ומתפללים והיאך לא הועילו ועונה על כך ומגלה שבאמת אלו אנשים לא אמון בם וכל כוונתם אינה לאוקמי שכינתא מעפרא אלא כל מגמתם רק לשם כבוד ושיקראו להם רבי ויהא להם מקום מכבד ולהשתבח בין הבריות, ועוד מגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוייה גדולה והספד ארוך ומפורסם ורק זהו ענינם כל היום ואין איש שם על לב למען השכינה הקדושה ולעשות נחת רוח ליוצרו עד כאן תוכן דבריו הקדושים. (ועתה אין הספר תחת ידינו).

מי שלא לומד זוהר הוא איש העולם הזה וחוזר בגלגול

עתה מובן מפני מה חושבים על ההספד ולוייה להשתבח פה בעולם הזה, כי הם חוזרים בגלגול שוב והם אנשי העולם הזה לכן העולם הזה

מַעֲנִינִים וְרַק הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים הָאוֹחֲזִים בְּעֵץ הַחַיִּים וּבַתּוֹרַת הָרֶשֶׁב"י זי"ע, עֲנִינִם רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְהֵם אֲנֹשֵׁי עוֹלָם הַבָּא בְּאֵמֶת, וְלֹא אֲכַפֶּת לָהֶם מֶה יֹאמְרוּ הַבְּרִיּוֹת, כְּמוֹ אֲבָרְהָם אָבִינוּ ע"ה שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר "אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם", וְכָל עֲנִינִם לְהַרְבוֹת כְּבוֹד שְׁמִים בְּאֵמֶת.

מִי שֶׁלֹּא לָמַד סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא

הַמִּקְבֵּל הָאֱלֹקִי הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רִבִּינוּ יַעֲקֹב אֲבוֹחֲצִירָא זְצוּקִלְלָהּ"ה (בספרו גִּנְיֵי הַמֶּלֶךְ דִּף קפ"ה) אוֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּזֹהַר הַקְּדוֹשׁ: אוֹ יֹאמֵר "כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת" וְגו' אֶפְשָׁר דְּבָא לְרַמּוּז עַל לְמוֹד הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא עֶקֶר בִּיאַת הָאָדָם לָעוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הָרֶשֶׁב"י עָלָיו הַשְּׁלוֹם כְּמֵה פְּעָמִים בְּזֹהַר הַקְּדוֹשׁ, דְּמִי שֶׁלֹּא לָמַד תּוֹרַת אֵמֶת שֶׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא דְּבִלָּא זֶה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וִירָאָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ, וְעִבּוּדָתוֹ. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר דּוֹר הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְשַׁלְמָה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם "דַּע אֵת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וְעִבְדֵהוּ".

בָּא מֹשֶׁה רִבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְצִוּוֹת לְיִשְׂרָאֵל וּלְהַזְהִיר לְדוֹרוֹת הַבָּאִים, שֶׁלֹּא יִמְנְעוּ מִלְּדַעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת

וְהִנֵּה יֵצֵר הָרַע דַּעַתוֹ תָּמִיד לְהַדִּיחַ בְּנֵי אָדָם מִדֶּרֶךְ טוֹב לְדֶרֶךְ רָע. וּבִפְרָט הָרוּצָה לְהַתְעַסֵּק בַּחֲכָמַת הַקְּבֵלָה עוֹשֶׂה לוֹ מַכְשׁוּלוֹת וּדְבָרִים הַמַּעֲכָבִים אוֹתוֹ וּמִרְשָׁלִּים אוֹתוֹ. וְהוּא דְּבָא לוֹ בְּדֶרֶךְ חֲסִידוֹת בְּאֵמֶר לוֹ אֵין הַגּוֹפּוֹת שֶׁל זֶה הַזְּמַן רְאוּיִים לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה מִשּׁוּם דְּלִיכָא נְבִיאִים וְלִיכָא רוּחַ הַקְּדֹשׁ. דְּבִשְׁלָמָא דּוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רִבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהָיָה דּוֹר דַּעַת הָיוּ רְאוּיִים לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה מִשּׁוּם דְּזָכוּ עַד שֶׁעָלָה מֹשֶׁה רִבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְשָׁמַיִם וּלְמַד מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל פֶּה וְאָמַר לְיִשְׂרָאֵל פֶּה אֵל פֶּה. וְעוֹד, שֶׁהָיוּ קְדוֹשִׁים אוֹתוֹ הַדּוֹר מִצַּד עֲצָמָם, עַד שֶׁמָּכַח קִדְשָׁתָם נִגְלָה עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֵּינָם, וְאָמְרוּ כָּלָם "זֶה אֵלֵינוּ וְאֵנִי" וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה: רָאִתָּה שְׂפָחָה עַל הַיָּם מֶה שֶׁלֹּא רָאָה יִחְזַקְאֵל וּבְדוֹר הַזֶּה אֵין שׁוֹם דְּבָר מִזֶּה. לְזֶה בָּא מֹשֶׁה רִבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְצִוּוֹת לְיִשְׂרָאֵל וּלְהַזְהִיר לְדוֹרוֹת הַבָּאִים, שֶׁלֹּא יִמְנְעוּ מִלְּדַעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת.

שִׁיכָא בְּכָל יוֹם וָיוֹם - מִצְוָה עִם הַכּוֹלֵל גִּימַטְרִיָּה "הַקְּבֵלָה"

זֶה שֶׁאָמַר הַכָּתוּב: "כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת" הִיא לְמוֹד הַקְּבֵלָה. "מִצְוָה" עִם הַכּוֹלֵל גִּימַטְרִיָּה "הַקְּבֵלָה" וְעָלֶיהָ בָּא לְהַזְהִיר מֹשֶׁה רִבִּינוּ עָלָיו

השלוש שלא תשכח מהם לעולם, ולזה אמר "אשר אנכי מצוה היום" דהינו שיכא בכל יום ויום, ולפיכך צריך אתה להתחזק ולהתאמץ בדיעתה.

א"ל תשמעו לדברי יצר הרע

א"ל תשמעו לדברי יצר הרע כי הנה יצר הרע מדיחך שלא ללמדה משני טענות: אחת, אומר לך זה מעשה מרובה, צריך נביא ששמע מפי השם שיודיע לנו הדבר על אמתתו. ועכשו בזמננו אין נביא ולא רוח הקדש. זאת ועוד, הלומד קבלה צריך להיות גוף קדוש וטהור ונקי מכל דבר רע, כמו ישראל שיצאו ממצרים שמרב קדשתם שהיו קדושים וטהורים, כיון שעברו בים נגלה עליהם הקדוש ברוך הוא, ועוד, מרב קדשתם ראו אותו פנים בפנים במעמד הר סיני. לאלה באמת שייך למוד הקבלה. אבל גופות הזמן הזה, שגברה סטרא אחרא, הם סרוחים ומטנפים ועל מי תחול הקבלה.

להזהיר לישראל - לא נפלאות היא ממך

לפיכך בא משה רבינו עליו השלום להזהיר לישראל ואמר להם אל תשמעו לדברי יצר הרע כי מה שאומר לכם בזמן הזה אין נביא ולא רוח הקדש. דבריו מהכלל ימעטו. כי גם בזמן הזה הכל ערוך ומוכן כשלחן הערוך לפני האדם. דכל דברי קבלה נכתבו ונחתמו בספרים. וכנגד זה אמר "לא נפלאות היא ממך".

הבא לטהר מסייעין אותו

וכנגד הטענה השנית, שטוען היצר הרע שצריך להיות גוף קדוש וטהור. גם זה אינה טענה כי גם בזמן הזה הרוצה להתקדש ולהטהר יכול להיות קדוש וטהור כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הבא לטהר מסייעין אותו, ועל זה אמר "ולא רחוקה היא" דהינו, הקדשה והטהרה אינה רחוקה ממך, ואזיל ומפרש כל הפסוקים שאחר זה וזה שאמר "לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמים" דהינו: לא תאמר כי מעשה מרובה תלוי בשמים וצריכים אנו נביא כמשה רבינו עליו השלום שיעלה לנו לשמים, ויורד לנו מעשה מרובה, ויודיע לנו על אמתתו. לזה אמר, אל תחשב כן, כי לא נשארה בשמים, וגם "לא מעבר לים היא" כנגד הטענה השנית שטוען היצר שדברי קבלה צריכים גוף קדוש וטהור כמו ישראל שעברו את הים והיו כלם גוף קדוש וטהור ונקי, גם זו אינה טענה, אין זה תלוי בגוף הטהורים שיעברו הים.

דְּהַבֵּל תִּלְוִי בָּךְ דְּכִשְׁתַּתְקַדֵּשׁ בְּלִבְכָּךְ וּבִפִּיךָ יָכוֹל אֶתָּה לַעֲשׂוֹת הַבֵּל
וְלִידַע דְּבָרֵי קְבָלָה

גַּם עֲכָשׁוּ הַכַּל תִּלְוִי בִּידֵי אָדָם שְׂיוּכַל לְהִתְקַדֵּשׁ וּלְהִטָּהַר עַד שֶׁיְהִיָּה רֵאוּי
לְקַבֵּל מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה וְזֶהוּ שְׁמַסִּים "כִּי קְרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ
וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ" דְּהַכַּל תִּלְוִי בָּךְ דְּכִשְׁתַּתְקַדֵּשׁ בְּלִבְכָּךְ וּבִפִּיךָ יָכוֹל אֶתָּה
לַעֲשׂוֹת הַכַּל וְלִידַע דְּבָרֵי קְבָלָה. עַד כָּאן לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ הִטָּהוּר.

הַלּוֹמֵד זֹהָר הַקִּדּוּשׁ בְּדַבְּקוֹת גַּם שְׂאִינוּ מִבֵּין הָרָשָׁב"י בְּעַצְמוֹ יִלְמְדוּ
וַיַּעֲשֶׂה לְחֻכָּם גְּדוֹלָה בַּתּוֹרָה

הַלּוֹמֵד הַזֶּהָר, אֶפְלוּ אֵינוֹ יוֹדֵעַ וְאֵינוֹ מִבֵּין מַה שְּׂמוּצִיא מִפִּיו, הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מִתְקַן דְּבָרָיו. וְכֵן אָמְרוּ קִמְאֵי וּסְמִכוּהוּ אֶקְרָא וְדָגְלוּ עָלֵי
אַהֲבָה, אֵל תִּקְרִי וְדָגְלוּ אֵלָּא וְדִלּוּגוֹ. וְעַיִן בְּהֶרֶב חִיד"א בְּקוֹנְטְרַס טוֹב עַיִן
בְּשֵׁם ה"א ז"א וְכו' זָכְרוּנוּ לְבִרְכָּה, וּמַעֲשֵׂה נוֹרָא כְּזֶה בְּצִפְתַּ תְּבַנֶּה וְתִכְוֶנֶן,
שֶׁהֵיוּ נוֹהֲגִים שִׁילְכוּ לַמַּעֲרַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּכָל לַיִל ל"ג לְעֹמֶר כְּמָה
חֻכָּמִים וַיַּחֲדִידֵם, וְלוֹמְדִים שֵׁם כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וּמַחֲלָקִים אוֹתוֹ לְכָל אֶחָד
מִהַקְוֵרָאִים חֵלֶק אֶחָד. וַיְהִי הַיּוֹם שֶׁהָיָה עִמָּהֶם אִישׁ אֶחָד מֵיַחֲד וַיְדוּעַ
בְּפִנְיָהֶם, וְנִתְּנוּ לוֹ חֵלֶק אֶחָד מִהַזֶּהָר עִם הַקְוֵרָאִים לְקִרּוֹת עִמָּהֶם, וְהוּא יוֹדֵעַ
בְּעַצְמוֹ שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ לְקִרּוֹת וְהוּא כְּבִהְמָה בְּצוּרַת אָדָם. מַה עָשָׂה אוֹתוֹ
הָאִישׁ? קִדָּם שִׁיגִיעַ הָעֵת שֶׁל הַלְמוּד יֵצֵא לַחוּץ מִהַמַּעֲרָה וַיִּלֵּךְ הַלֵּךְ וּבִכְה
הֶרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁכִּמְעַט נִסְרוּ רִיסֵי עֵינָיו מִהַבְּכִיָּה וְנִפְלָה עָלָיו תַּרְדֵּמָה וַיִּשָּׁן
בְּמִקְוֵמוֹ, וְאִזּוּ בָּא אֵלָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, בְּחִלּוֹם,
וְאָמַר לוֹ: אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת, עֵתָה מַה לָּךְ נִרְדָּם, קוֹם קְרָא אֶל אֱלֹקֶיךָ
הַחֵלֶק שֶׁעָלָה בְּגוֹרְלָךְ. הִשִּׁיבוּ הָאִישׁ: הֲרִי אָנִי כְּבִהְמָה וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל
לְקִרּוֹת. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: קוֹם קְרָא וְאֵנִי אֲסִיעֶךָ וְתִמְצָא עֲצָמְךָ
יוֹדֵעַ לְקִרּוֹת כְּגִדּוּלֵי הַחֻכָּמִים. וְכֵן הָיָה, וְהַקִּיץ מִשְׁנָתוֹ וּמִצָּא עֲצָמוֹ יוֹדֵעַ
בְּטוֹב, וְתִמָּהוּ עָלָיו כָּל הָרֹאִים אוֹתוֹ שְׁמַצָּאוּ בוֹ דְּבָרִים נוֹרָאִים שְׁלֹא יָדְעוּ
בוֹ מִקִּדָּם. עַד כָּאן הַמַּעֲשֵׂה.

וּבְזֶה פְּרוּשׁ אֲדוּנֵי אָבִי זָכְרוּנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבָּא מִשּׁוֹם הָרָשָׁ"ז זָכְרוּנוּ
לְבִרְכָּה, שֶׁזֶּהוּ מַה שְּׂאָמַר הַכְּתוּב תּוֹרַת הַוְיָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ,
דִּידוּעַ דְּלִמּוּד הַסּוּד נִקְרָא תּוֹרַת הַשֵּׁם, וְכִמּוֹ שְׂאָמְרוּ זָכְרוּנָם לְבִרְכָּה עַל
פְּסוּקַת בְּתוֹרַת הַוְיָה חֲפָצוֹ זֶה הַסּוּד וּבְתוֹרָתוֹ זֶה הַפֶּשֶׁט וְזֶהוּ שְׂאָמַר תּוֹרַת
הַוְיָה שֶׁהוּא תְּמִימָה כְּלוֹמֵר שְׁצָרִיךָ לְלַמֵּד אוֹתָהּ בְּשִׁלְמוֹת וְזֶה שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ
לְלַמֵּד רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי מִלְּמַדוֹ וּמְשִׁיב נֶפֶשׁוֹ וְזֶהוּ שְׂאָמַר מְשִׁיבַת

נוטריקון מ'למדו תורה ש'מעון ב'ן יוחאי ואמר נפש שכמעט יצאה נפשו וחזרה לו.

וילפי הכי יתפרש לרמז לו דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות עם כל זה משמא יכפלו לו שכרו ואפשר שיקרה לו כפאשר קרה לאיש הזה אם יכשרו מעשיו ותהיה כונתו לטובה ויש רמז בפסוק 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' דתבות 'תושיע הוי"ה' עם התבות וב' כוללים של ב' תבות יעלו כמספר תבות 'זהר תקונים' בדקדוק צח. (הקדמת המוציא

לאור זהר דפוס ליוורנו)

עכשיו מובן למה הצדיקים האמתיים לא נכנסו לבית שאין זוהר הקדוש, וכל מי שלא לומד זוהר הקדוש לא הגיע למדרגת אדם, וחי רק בזכות אלו שלומדים זוהר, ועליו נאמר 'אדם ובהמה תושיע הוי"ה'

ובזה פרוש גם כן אדוני אבי זכרוננו לחיי העולם הבא שזהו הרמז שרמזו לאיש אחד שהראו לו בחלום תבת בהמה ולא ידע פרושו ופרשו לו כי יען שמכר ספר הזהר שהיה לו בביתו לכן הראו לו תבת בהמה דראשי תבות ב'ערת ה'קדש מ'ן ה'בית רחמנא ליצלן.

'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' בגימטריא 'רבי שמעון בן יוחאי'

'אדם ובהמה תושיע הוי"ה' (תהלים לו ז), גימטריא בדיוק מספר 'רבי שמעון בן יוחאי'. (ספר מגדיל ישועות מלכו אות נ"ה, בשם הרב הקדוש מבארניב).

על פי היסוד הזה נכין את עצמנו ונתפלל לקב"ה שיעזור לנו גם השנה לקבל את התורה הקדושה תורת הסוד מחדש מתוך טהרת הלב, מתוך אחדות, מתוך הכנעה והתבטלות כלפיו - והלוואי ונהיה ראויים לקבל בקרוב פני מלך המשיח בב"א.

לומדי הזוהר הקדוש יהיו הראשונים לקבל פני משיח

ואלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים לקבל פני משיח וכשיבוא יאמר להם יישר כחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קים, ובא על תקונו השלם.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד

לְשֵׁם שָׁמַיִם, הִקְרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, לַעֲשׂוֹת נֶחֱת רוּחַ
 לְיוֹצְרֵנוּ, לְגֵרֶם לְפָדוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְלַמָּדוּ בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה וְכָךְ נִלְךְ כָּלֵנוּ
 כְּאַחַד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אֹר פְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בִּב"א. וְכָלֵנוּ כְּאַחַד נֹזֶכֶה שְׂיִקְיָם
 בָּנוּ נְבוֹאֵת הָרֶשֶׁב"י "זִכָּאָה דָּרָא דֵּהֲאִי אֲתַגְלִיָּא בֵּיהּ וּבְסֻגּוּלָתוֹ" וְקִרְאָתָם
 דְּרוּר" וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ, בֶּן דָּוִד מְשִׁיחֵנוּ מֶלֶךְ בִּיפִיּוֹ יָבוֹא וַיִּגְאָלֵנוּ, בִּ"עֲז" וְהָדָר
 אֱלֹקֵינוּ, וּבִשְׂכָר זֹאת אֶל-חַי חֲלָקֵנוּ, וְנִחָה עָלֵינוּ רוּחַ ה' צוּרֵנוּ מְגִנָּנוּ,
 יִגְלֶה כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ, וְאֵז יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ, בִּישׁוּעַת מַלְכֵנוּ,
 אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

